

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Punerea Sub Sechestru a Bunurilor Pe Durata Unei Anchete În Țările UE](#) > [Slovakia](#)

Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Slovakia

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Legislația slovacă recunoaște noțiunile de „măsuri urgente”, „măsuri asigurătorii” și „protejarea probelor”. Acestea sunt reglementate de articolul 324 și de articolele următoare din Legea nr. 160/2015 (Codul de procedură civilă în materie contencioasă) și, în ceea ce privește procedurile speciale, de articolul 324 și de articolele următoare din Legea nr. 161/2015 (Codul de procedură civilă în materie necontencioasă).

Atunci când dispune o măsură asigurătorie, instanța poate impune un drept de garanție pe bunurile, pe drepturile sau pe alte active ale debitorului pentru a asigura creanța pecuniară a creditorului, dacă există temerea că executarea acesteia ar putea fi pusă în pericol.

O măsură urgentă este dispusă de instanță dacă trebuie să se reglementeze imediat o situație, dacă există temerea că executarea ar putea fi pusă în pericol sau dacă obiectivul urmărit nu poate fi realizat printr-o măsură asigurătorie. O astfel de decizie poate servi, de asemenea, ca garanție pentru executarea efectivă a unei viitoare hotărâri judecătorești.

Noțiunea de protejare a probelor permite asigurarea protecției elementelor de probă (de orice tip, indiferent dacă acestea sunt furnizate de un martor, de un expert etc.) înainte de începerea procedurilor, pe baza unei cereri, și nu la inițiativa instanței. Se pornește de la premisa că această cerere este introdusă de o persoană care are dreptul de a solicita inițierea procedurilor în cadrul cărora pot fi utilizate rezultatele măsurii de protejare a probelor.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

Instanța districtuală care are jurisdicție pentru a soluționa cauza are, de asemenea, competența de a dispune o măsură urgentă sau asigurătorie.

Instanța dispune o măsură urgentă sau asigurătorie în urma introducerii unei cereri. În cazul în care măsura urgentă sau asigurătorie se înscrie în cadrul unor proceduri care pot fi inițiate de instanță din oficiu, nu este necesar să se introducă o cerere.

În acest caz, legislația nu prevede reprezentarea obligatorie în justiție.

În temeiul legislației aplicabile, se percepe o taxă judiciară de 33 EUR pentru o cerere privind impunerea sau încetarea unei măsuri.

Nu se percep taxe pentru protejarea probelor. Costurile probelor care nu sunt acoperite de un avans sunt plătite de către stat. Cu toate acestea, instanța poate dispune ca o parte care nu îndeplinește condițiile necesare care

să îi permită să beneficieze de scutire de la plata taxelor judiciare să depună un avans pentru costurile probelor, fără a pierde însă dreptul la o rambursare ulterioară.

Legislația nu prevede reprezentarea obligatorie în justiție nici în acest caz.

Protejarea probelor se poate dispune atât în cadrul procedurilor contencioase, cât și în cadrul procedurilor necontencioase.

2.2 Principalele condiții

O instanță poate dispune măsuri urgente înainte de începerea procedurilor, în timpul acestora și după încheierea acestora. În ceea ce privește măsurile asigurătorii, dreptul de garanție se instituie printr-un ordin care dispune măsura asigurătorie.

Înainte de începerea acțiunii principale, în timpul acesteia și după încheierea acesteia, se poate introduce o cerere de protejare a probelor în cazul în care există temerea că obținerea ulterioară a acestora va fi foarte dificilă sau nu va mai fi deloc posibilă. Protejarea probelor este de competența unei instanțe care are jurisdicție pentru soluționarea cauzei sau a unei instanțe în a cărei circumscripție teritorială se găsesc probele expuse riscului. Pe lângă dispozițiile generale, Codul de procedură civilă în materie contencioasă conține dispoziții specifice privind protejarea probelor în cauzele de proprietate intelectuală.

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

O instanță poate impune o măsură urgentă, care prevede, în special, ca o parte:

- (a) să plătească pensie de întreținere în măsura în care este necesar;
- (b) să încredințeze copilul celuilalt părinte sau unei persoane desemnate de către instanță;
- (c) să cedeze cel puțin o parte din remunerația sa, dacă are un loc de muncă, în cazul în care reclamantul nu lucrează din motive întemeiate;
- (d) să depună o sumă de bani sau active cu titlu de cauțiune judiciară;
- (e) să nu cedeze anumite active sau drepturi;
- (f) să efectueze o anumită activitate, să nu efectueze o anumită activitate sau să tolereze o anumită activitate;
- (g) să nu intre temporar în casa sau în apartamentul în care locuiește o persoană apropiată sau o persoană pe care o are în îngrijire, în cazul în care există motive întemeiate să se bănuiască că această persoană a fost victima unor acte de violență;
- (h) să se abțină de la orice act care încalcă sau pune în pericol un drept de proprietate intelectuală.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

Tipurile de măsuri urgente sunt prezentate cu titlu de exemplu, ceea ce înseamnă că o instanță poate impune măsuri urgente care acoperă și alte domenii.

O măsură urgentă sau asigurătorie care impune unei părți obligația de a se abține de la cedarea de active sau drepturi constituie o interdicție privind cedarea activelor sau a drepturilor în cazul în care, de exemplu, există temerea că părătul ar putea să le risipească (să le transfere unei alte persoane, să le distrugă sau să le deterioreze etc.).

O instanță poate impune o măsură urgentă sau asigurătorie fără să audieze părțile. Cu alte cuvinte, nu este necesar ca părțile să fie audiate înainte de impunerea măsurii. Această dispoziție se explică prin faptul că audierea ar putea să împiedice îndeplinirea scopului urmărit de măsura urgentă sau asigurătorie, precum și prin faptul că, în principiu, în cadrul acestei activități jurisdicționale nu se administrează probe. Acest lucru nu

înseamnă însă că instanța nu poate dispune ca părțile să fie audiate. În acest caz, instanța trebuie să respecte toate normele de procedură privind administrarea probelor. În cazul în care probele sunt obținute exclusiv sub formă de acte și/sau documente, instanța nu le administrează în cadrul unei audieri publice, soluționând cauza fără să interacționeze cu părțile.

O măsură urgentă devine executorie de la momentul notificării sale, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația specială.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

O măsură urgentă sau asigurătorie încetează:

- (a) la expirarea perioadei pentru care a fost dispusă;
- (b) dacă a fost dispusă după inițierea acțiunii principale și instanța de prim grad de jurisdicție sau instanța care soluționează calea de atac respinge acțiunea sau întrerupe procedurile;
- (c) dacă, în hotărârea sa, instanța stabilește un termen pentru introducerea unei cereri în acțiunea principală, însă nu se introduce nicio astfel de cerere în termenul prevăzut;
- (d) dacă instanța admite o cerere în acțiunea principală;
- (e) dacă nu mai este necesară, dat fiind stadiul executării.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

O măsură urgentă sau asigurătorie poate face obiectul unei căi de atac. Instanța care are competența să soluționeze calea de atac este instanța de al doilea grad de jurisdicție, și anume instanța superioară instanței de prim grad de jurisdicție care a dispus măsura urgentă sau asigurătorie.

Calea de atac se introduce în termen de 15 zile de la pronunțarea în instanță a hotărârii contestate. Introducerea unei căi de atac nu are efect suspensiv.

■ Ultima actualizare: 06/05/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.